

Постановени през 2021 г. решения на Върховния касационен съд по дела, свързани с корупционни престъпления (съгласно одобрения със Заповед № 474/01.03.2017 г. на председателя на съда Единен каталог на корупционните престъпления, по който се води статистика във ВКС)

През 2021 г. от съдебни състави на Върховния касационен съд (ВКС) са постановени 19 решения по дела, свързани с корупционни престъпления. С 6 от решенията е оставен в сила актът на въззивната инстанция, с други 6 от тях актът е отменен и делото е върнато на въззивния съд, с 4 – актът е изменен, с 1 от решенията частично е отменен съдебният акт и подсъдимият е оправдан, като в останалата част актът на апелативния съд е отменен и делото е върнато на въззивната инстанция, с 1 – частично е отменен актът и подсъдимият е оправдан, а в останалата част е оставен в сила, с 1 решение не е уважено искането за възобновяване на делото.

1. н. д. № 789/2020 г., III н. о., докладчик: Блага Иванова, чл. 167 от НК

Делото е образувано по жалба на защитника на подсъдимия Н. В. Х. срещу решението от 25.02.2020 г. по в.н.о.х.д. № 1074/2019 г. на Софийския апелативен съд (САС), с което е потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 6089/2017 г. на Софийския градски съд (СГС).

С първоинстанционната присъда М. Т. Г. е признат за невиновен за това да е извършил престъпление по чл. 167, ал. 4, пр. 2 вр. ал. 2 пр. 2 от НК (предоставяне на имотна облага, за да бъде дадена на друго, с цел да бъде склонен да упражни изборителните си права в полза на определен кандидат – в негова полза), поради което е оправдан по повдигнатото му обвинение. Със същата присъда подсъдимият Н. В. Х. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 167, ал. 4, пр. 2 вр. ал. 2, пр. 2 от НК (предоставяне на имотна облага, за да бъде дадена на друго, с цел да бъде склонен да упражни изборителните си права в полза на определен кандидат – в полза на М. Т. Г.), поради което са му наложени наказания „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и „глоба“ в размер на 10 000 лв. На основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено изпълнението на наказанието „лишаване от свобода“ за срок от 3 години. На подсъдимия Н. В. Х. е наложено и наказание „лишаване от право да заема държавна и обществена длъжност в държавната и общинската администрации“ за срок от 1 година.

С жалбата на Н. В. Х. са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК с искане за отмяна на въззивното решение и оправдаване на подсъдимия, алтернативно – за отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

С Решение № 200/22.01.2021 г. ВКС реши: Отменя решение на Софийския апелативен съд № 75 от 25.02.2020 г. по в.н.о.х.д. № 1074/2019 г. Връща делото за ново разглеждане от друг състав на въззивната инстанция, от стадия на съдебното заседание.

2. н. д. № 946/2020 г., II н. о., докладчик: Бисер Троянов, чл. 301 от НК

Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите П. В. А. и М. Д. К. срещу въззивното решение от 14.09.2020 г. по в.н.о.х.д. № 53/2020 г. на Апелативен съд – Бургас.

С присъда от 13.11.2019 г. по н.о.х.д. № 1083/2018 г. на Окръжен съд – Бургас П. В. А. и М. Д. К. като съизвършители са признати за виновни в извършването на продължавано престъпление по чл. 301, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (поискване на дар – парична сума, който не им се следва в качеството им на длъжностни лица – инспектори при ОДБХ – гр. Бургас), за което са им наложени наказания „лишаване от свобода“ от по 1 година и 6 месеца, като изтърпяването е отложено за срок от 3 години, и „глоба“ в размер на по 1500 лева за всеки един от тях. Съдът налага на всеки от подсъдимите и наказание „лишаване от право да упражнява професия или дейност, свързана с държавни контролни функции“ за срок от 3 години.

С решението на Апелативен съд – Бургас първоинстанционната присъда е потвърдена.

В касационната жалба на подсъдимия П. В. А. се твърди наличието на съществени процесуални нарушения и се иска отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане на първата или въззивната инстанция.

В касационната жалба на подсъдимата М. Д. К. се сочи наличието на всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК и се иска отмяна на атакувания съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане на първата инстанция. При условията на евентуалност се иска наложеното наказание „глоба“ да бъде определено в размера на законовия минимум от 100 лева.

С Решение № 31/24.02.2021 г. ВКС реши: Изменя решение № 88 по в.н.о.х.д. № 53/2020 г. по описа на Бургаския апелативен съд, като преквалифицира извършеното от подсъдимите П. В. А. и М. Д. К. престъпление в чл. 301, ал. 1 от НК и ги оправдава да са извършили подкупа като продължавано престъпление по смисъла на чл. 26 от НК.

Наложени наказания:

- П. В. А. – „лишаване от свобода“ в размер на 1 година и 6 месеца, като изтърпяването е отложено за срок от 3 години, и „глоба“ в размер на 1500 лева;

- М. Д. К. – „лишаване от свобода“ в размер на 1 година и 6 месеца, като изтърпяването е отложено за срок от 3 години, и „глоба“ в размер на 1500 лева.

З. н. д. № 46/2021 г., I н. о., докладчик: Христина Михова, чл. 202 от НК

Делото е срещу И. Д. Ш. – бивш директор на Професионална гимназия по механизация на земеделското стопанство (ПГМЗС) – гр. Септември. Образувано е по касационна жалба на подсъдимия срещу въззивното решение от 09.11.2020 г. по в.н.о.х.д. № 411/2020 г. на Апелативен съд – Пловдив.

С присъда от 06.07.2020 г. по н.о.х.д. № 272/2019 г. на Окръжен съд – Пазарджик И. Д. Ш. е признат за виновен в извършването на две престъпления като длъжностно лице – директор на ПГМЗС – гр. Септември – по чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 93, т. 1, б. „б“ от НК (длъжностно присвояване при условията на продължавано престъпление, като за улесняването му е извършено и друго престъпление, за което по закон не се предвижда по-тежко наказание) и по чл. 219, ал. 3 вр. ал. 1 от НК (общо стопанско престъпление – безстопанственост), за които са му наложени наказания „лишаване от свобода“ от по 2 години, а за второто, улесняващо първото престъпление, и допълнително факултативно наказание на основание чл. 37, ал. 1, т. 6 от НК – „лишаване от право да заема държавна длъжност – директор на училище“ за срок от 3 години. На основание чл. 23, ал. 1 от НК първоинстанционният съд определя едно общо наказание на подсъдимия в размер на 2 години „лишаване от свобода“, към което на основание чл. 23, ал. 2 от НК е присъединено наказанието „лишаване от право да заема държавна длъжност – директор на училище“ за срок от 3 години, като изтърпяването на наказанието „лишаване от свобода“ на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от 4 години.

С решението на Апелативен съд – Пловдив първоинстанционната присъда е потвърдена.

С касационната жалба се заявява наличието на всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК и се иска при условията на алтернативност отмяна на атакувания въззивен съдебен акт и оправдаване на подсъдимия на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 от НК или връщане на делото за ново разглеждане на въззивната инстанция за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както от нея, така и от първата инстанция, или да се намали наложеното наказание на подсъдимия като явно несправедливо, респективно се иска отхвърляне на гражданския иск и прекратяване на производството по отношение на него или неговото намаляване по размер.

С Решение № 33/26.02.2021 г. ВКС реши: Изменя въззивно решение № 143/09.11.2020 г., постановено по в.н.о.х.д. № 411/2020 г., по описа на Апелативен съд – Пловдив, като намалява:

- размера на наложените на подсъдимия И. Д. Ш. наказания „лишаване от свобода“ за престъплението по чл. 219, ал. 3 вр. с ал.1 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК от 2 години на 1 година и за престъплението по чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 93, т. 1, б. „б“ вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК от 2 години на 10 месеца;

- определеното на основание чл. 23, ал. 1 от НК общо наказание „лишаване от свобода“ от 2 години на 1 година;

- изпитателния срок по чл. 66, ал. 1 от НК от 4 години на 3 години, считано от влизане на присъдата в сила.

Оставя в сила въззивното решение в останалата част.

Наложени наказания:

- И. Д. Ш. – „лишаване от свобода“ в размер на 1 година с изпитателен срок от 3 години и „лишаване от право да заема държавна длъжност – директор на училище“ за срок от 3 години.

4. н. д. № 391/2020 г., III н. о., докладчик: Милена Панева, чл. 203 от НК

Делото е срещу Д. М. М. за длъжностно присвояване в особено големи размери. Образувано е по касационен протест и по касационна жалба на подсъдимия срещу решението по в.н.о.х.д. № 527/2019 г. на Апелативен съд – Пловдив.

С присъда по н.о.х.д. № 233/2019 г. на Окръжен съд – Хасково Д. М. М. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 и вр. чл. 58а, ал. 1 от НК за това, че в качеството му на длъжностно лице по чл. 93, т. 1, б. „а“ от НК – разследващ митнически инспектор в Митница – Бургас, присвоил чужди пари в общ размер на 464 652,24 лв., поверени му да ги пази, като длъжностното присвояване е в особено големи размери, представлява особено тежък случай и е извършено при условията на продължавано престъпление.

С въззивното решение Апелативен съд – Пловдив изменя присъдата, като: намалява наказанието „лишаване от свобода“ от 9 на 7 години; намалява наказанието по чл. 37, ал. 1, т. 6 от НК „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност, свързана с ръководство, контрол и стопанисване на публично имущество“ от 12 на 10 години; намалява наказанието по чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК „лишаване от право да упражнява професия или дейност, свързана с пазене, управление, контрол и отчитане на чуждо имущество“ от 12 на 10 години. Съдът потвърждава присъдата в останалата част.

С касационната жалба на подсъдимия се иска деянието му да бъде преквалифицирано и да му бъде определено наказание в по-нисък размер.

С касационния протест се иска отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане от въззивния съд.

С Решение № 113/31.03.2021 г. ВКС реши: Оставя в сила Решение № 10 от 29.01.2020 г. на Пловдивския апелативен съд, постановено по в.н.о.х.д. № 527/2019 г.

Наложени наказания:

- Д. М. М. – „лишаване от свобода“ за срок от 7 години, „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност, свързана с ръководство, контрол и стопанисване на публично имущество“ за срок от 10 години, „лишаване от право да упражнява професия или дейност, свързана с пазене, управление, контрол и отчитане на чуждо имущество“ за срок от 10 години.

5. н. д. 130/2021 г., III н. о., докладчик: Мария Митева, чл. 302, т. 1 от НК

Делото е образувано по касационни жалби на С. С. П. и Г. С. Г. срещу Решение № 10303/01.10.2020 г. по в.н.о.х.д. № 134/2020 г. на САС, с което е потвърдена присъда от 12.03.2019 г. по н.о.х.д. № 103/2018 г. на Окръжен съд – Благоевград.

С присъдата С. С. П. е признат за виновен в това, че на 28.09.2016 г. в гр. Благоевград в качеството си на длъжностно лице – полицейски орган – младши автоконтрольор, като извършител в съучастие с помагача Г. С. Г. поискал и приел дар –

банкнота с номинал 10 лева, който не му се следва, за да не извърши действие по служба – да не състави акт за установяване на административно нарушение по Закона за движение по пътищата. Наложено му е наказание „лишаване от свобода“ в размер на 8 месеца, чието изтърпяване е отложено за срок от 3 години. Г. С. Г. е признат за виновен в това, че в качеството си на длъжностно лице – полицейски орган – полицай, като помагач умишлено подпомогнал извършителя С. С. П. да поиска и приеме дар, за да не извърши действие по служба. Наложено му е наказание „лишаване от свобода“ в размер на 1 година, чието изтърпяване е отложено за срок от 3 години.

С Решение № 54/22.04.2021 г. ВКС реши: Оставя в сила Решение № 10303/01.10.2020 г., постановено по в.н.о.х.д. № 134/2020 г. от Апелативен съд – София.

Наложени наказания:

- С. С. П. – „лишаване от свобода“ в размер на 8 месеца, чието изтърпяване е отложено за срок от 3 години;

- Г. С. Г. – „лишаване от свобода“ в размер на 1 година, чието изтърпяване е отложено за срок от 3 години.

6. н. д. № 621/2020 г., III н. о., докладчик: Красимира Медарова, чл. 301 от НК

Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите П. К., П. М., Г. Г., С. И., М. Е., И. С., И. Д. и Г. Б. против присъда от 11.05.2018 г. по в.н.о.х.д. № 42/2017 г. на Апелативния специализиран наказателен съд (АСНС), с която присъдата от 28.11.2016 г. по н.о.х.д. № 857/2014 г. на Специализирания наказателен съд (СНС) е отменена в частта, с която подсъдимите са признати за невиновни, както следва:

- П. К. – по обвинението за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК;

- П. М. – по обвинението за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК;

- Г. Г. – по обвинението за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК и по чл. 302, т. 1, пр. предпосл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК;

- С. И. – по обвинението за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 1, пр. 2 НК;

- М. Е. – по обвинението за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК и по чл. 302, т. 1, пр. предпосл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК;

- И. С. – по обвинението за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК и по чл. 302, т. 1, пр. предпосл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2, вр. чл. 26, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 НК;

- И. Д. – по обвинението за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК и по чл. 302, т. 1, пр. предпосл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК;

- Г. Б. – по обвинението за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК и по чл. 302, т. 1, пр. предпосл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 26, ал. 1 НК.

Вместо нея е постановена нова въззивна присъда, с която подсъдимите са признати за виновни и осъдени по повдигнатите им обвинения, като са им наложени следните наказания:

- на П. К. и П. М. – „лишаване от свобода“ за срок от 3 години за всеки един от тях;

- на Г. Г. – едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 4 години, към което са присъединени наказанията „лишаване от право да заема държавна длъжност в органите на МВР“ за срок от 5 години, „лишаване от право да упражнява професия „полицай“ за срок от 5 години и „глоба“ в размер на 4000 лв.;

- на С. И. – „лишаване от свобода“ за срок от 4 години;

- на М. Е. – едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години и 6 месеца, към което са присъединени наказанията „лишаване от право да заема държавна длъжност в органите на МВР“ за срок от 5 години, „лишаване от право да упражнява професия „полицай“ за срок от 5 години и „глоба“ в размер на 3000 лв.;

- на И. С. – едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години и 6 месеца, към което са присъединени наказанията „лишаване от право да заема държавна длъжност в органите на МВР“ за срок от 5 години, „лишаване от право да упражнява професия „полицай“ за срок от 5 години и „глоба“ в размер на 3000 лв.;

- на И. Д. – едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години и 6 месеца, към което са присъединени наказанията „лишаване от право да заема държавна длъжност в органите на МВР“ за срок от 5 години, „лишаване от право да упражнява професия „полицай“ за срок от 5 години и „глоба“ в размер на 3000 лв.;

- на Г. Б. – едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, към което са присъединени наказанията „лишаване от право да заема държавна длъжност в органите на МВР“ за срок от 5 години, „лишаване от право да упражнява професия „полицай“ за срок от 5 години и „глоба“ в размер на 3000 лв.

В останалата част, с която С. И. и П. М. са признати за невиновни в извършване на престъпление по чл. 302, т. 1, пр. посл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 20, ал. 2 НК, а П. К., Н. С., И. П., З. Т. и И. А. са признати за невиновни в извършване на отделни престъпления по чл. 302, т. 1, пр. посл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 НК, първоинстанционната присъда е потвърдена.

С касационните жалби на подсъдимите са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК – нарушение на закона, допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание, с искане за отмяна на въззивния съдебен акт.

С решение № 166/10.05.2021 г. ВКС реши: Отменя въззивна присъда на АСНС № 5/11.05.2018 г., постановена по в.н.о.х.д. № 42/2017 г., в наказателно-осъдителната ѝ част, с която подсъдимите С. Г. И., П. Г. М., Г. Н. Б., М. Ж. Е., И. П. Д. и Г. Т. Г. са признати за виновни в извършване на престъпления по чл. 321, ал. 3 от НК и по чл. 302, т. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, а подсъдимите И. С. С. и П. С. К. – за престъпление по чл. 321, ал. 3 от НК, и са им наложени съответни наказания, както и в частта относно разносните по делото, разпореждането с веществените доказателства и приложението на чл. 307а от НК, и връща делото за ново разглеждане в отменената му част от друг състав на същия съд от стадия на съдебното заседание.

7. н. д. № 140/2021 г., III н. о., докладчик: Антоанета Данова, чл. 304а от НК

Делото е образувано по искане на осъдения Н. Б. П. за възобновяване на н.о.х.д. № 257/2020 г. на Окръжен съд – Пазарджик.

С присъда от 26.06.2020 г. по н.о.х.д. № 257/2020 г. на Окръжен съд – Пазарджик Н. Б. П. е признат за виновен и осъден:

- за това, че на 09.01.2020 г. в гр. София противозаконно отнел чуждо моторно превозно средство – лек автомобил, без съгласието на владелеца, с намерение противозаконно да го ползва, като деянието е извършено в пияно състояние, поради което и на основание чл. 346, ал. 2, т. 2, пр. 1 вр. ал. 1 и чл. 58а, ал. 1 от НК е осъден на 10 месеца „лишаване от свобода“;

- за това, че на 09.01.2020 г. на път И – 84 между с. Варвара и гр. Велинград предложил подкуп – парична сума от 5000 лева на длъжностно лице – полицейски орган, за да не извърши действие по служба – да не бъде задържан за престъпление по чл. 346, ал. 2, т. 2, пр. 1 от НК, поради което и на основание чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 и чл. 58а, ал. 1 от НК е осъден на 10 месеца „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 1000 лева;

- за това, че на 09.01.2020 г. на път И – 84 управлявал лек автомобил с концентрация на алкохол в кръвта над 1,2 на хиляда, а именно 1,39 промила, поради

което и на основание чл. 343б, ал. 1 вр. чл. 58а, ал. 1 от НК е осъден на 10 месеца „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 600 лева.

На основание чл. 343г от НК подсъдимият е лишен от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 година и 6 месеца. На основание чл. 23 от НК на Н. Б. П. е определено едно общо наказание от 10 месеца „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 1000 лева. На основание чл. 6б, ал. 1 от НК изтърпяването на наложеното наказание „лишаване от свобода“ е отложено за изпитателен срок от 3 години и 6 месеца. Постановена е и пробационна мярка „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ през време на изпитателния срок.

Присъдата не е обжалвана и протестирана и е влязла в сила.

В искането за възобновяване се твърди наличие на касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК – нарушения на материалния закон. Алтернативно се поддържа и основание по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК – явна несправедливост на наложеното наказание. Прави се искане за възобновяване на делото и изменение на първоинстанционната присъда.

С Решение № 51/11.05.2021 г. ВКС реши: Остава без уважение искането на защитника на осъдения Н. Б. П. за възобновяване на н.о.х.д. № 257/2020 г. по описа на Пазарджишкия окръжен съд.

8. н. д. № 780/2020 г., III н. о., докладчик: Мария Митева, чл. 219 от НК

Делото е образувано по жалби на подсъдимите А. П. Г. и И. Я. И. срещу въззивното решение по в.н.о.х.д. № 611/2019 г. на Софийския апелативен съд.

С присъда по н.о.х.д. № 2362/2017 г. на Софийския градски съд А. П. Г. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 219, ал. 4 вр. ал. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (в периода 22.10.2007 г. – 01.07.2008 г. като длъжностно лице – генерален директор на Националната компания „Железопътна инфраструктура“ (НКЖИ), с две деяния и при условията на продължавано престъпление умишлено не положил достатъчно грижи за ръководенето, управлението и запазването на повереното му имущество и от това последвали значителни щети за НКЖИ в особено големи размери – 2 015 590,77 лв., като случаят е особено тежък), поради което е осъден на 11 месеца „лишаване от свобода“. Наложени са му и наказания по чл. 37, ал. 1, т. 6 („лишаване от право да заема ръководна длъжност в държавни учреждения и предприятия“) и т. 7 („лишаване от право да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“) от НК за срок от по 3 години.

Със същата присъда подсъдимият О. С. Г. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК за това, че в гр. Русе, в периода от 17.01.2008 г. до 17.12.2008 г., като длъжностно лице (директор на железопътна секция „Русе“ към НКЖИ), в съучастие, като извършител, умишлено улеснен от И. Я. И. (помагач), присвоил поверени му за управление чужди пари в големи размери – 915 790,77 лв. (собственост на НКЖИ), изплатени по негово разпореждане на „Розалия ММ“ ЕООД в посочения период по договор, за което е осъден на 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“ и на наказания по чл. 37, ал. 1, т. 6 („лишаване от право да заема ръководна длъжност в държавни учреждения и предприятия“) и т. 7 („лишаване от право да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“) от НК – и двете за срок от по 4 години. На О. С. Г. е наложено общо най-тежко наказание измежду наложените по н.о.х.д. № 2362/2017 г. на СГС, н.о.х.д. № 62/2011 г. на ОС – Русе, н.о.х.д. № 476/2012 г. на ОС – Русе и н.о.х.д. № 1872/2017 г. на РС – Русе, а именно – 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“. Към така определеното наказание са присъединени и тези по чл. 37, ал. 1, т. 6 и т. 7 от НК, наложени по н.о.х.д. № 2362/2017 г.

С присъдата И. Я. И. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 от НК за това, че в гр. Русе, в периода от 11.12.2007 г. до 17.12.2008 г., в съучастие, като помагач, умишлено улеснил длъжностното лице – извършител О. С. Г. да присвои поверени му за управление чужди

пари в големи размери – 915 790,77 лв., за което е осъден на 2 години „лишаване от свобода“, отложено за срок от 5 години, и на наказания по чл. 37, ал. 1, т. 6 („лишаване от право да заема ръководна длъжност в държавни учреждения и предприятия“) и т. 7 („лишаване от право да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“) от НК – и двете за срок от по 3 години.

С обжалваното решение първоинстанционната присъда е изменена, като размерът на наложеното на А. П. Г. наказание „лишаване от свобода“ е увеличен от 11 месеца на 2 години, отложено за срок от 5 години. Увеличен е и размерът на наложеното на О. С. Г. наказание от 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“ на 3 години, чието изпълнение е отложено за срок от 5 години. Присъдата е изменена и в частта, с която на О. С. Г. е определено общо най-тежко наказание, като същото е определено на 3 години „лишаване от свобода“, отложено за срок от 5 години. Присъдата е потвърдена в останалата част.

С касационната жалба на защитниците на А. П. Г. са заявени всички основания по чл. 348, ал. 1 от НПК с искане за отмяна на въззивното решение и оправдаване на подсъдимия, алтернативно – отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане, алтернативно – изменяване на решението и намаляване размера на наложеното наказание.

С касационната жалба на защитника на И. Я. И. са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК с искане за отмяна на въззивното решение в осъдителната по отношение на подсъдимия част и неговото оправдаване.

С Решение № 42/12.05.2021 г. ВКС реши: Отменя въззивно решение № 131/21.04.2020 г., постановено по в.н.о.х.д. № 611/2019 г. по описа на Софийския апелативен съд. Връща делото за ново разглеждане от друг състав на САС от стадия на съдебното заседание.

9. н. д. № 297/2021 г., II н. о., докладчик: Теодора Стамболова, чл. 304а от НК

Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимата М. Т. Р. срещу решението от 15.12.2020 г. по в.н.о.х.д. № 842/2020 г. на САС, с което е потвърдена присъда от 09.06.2020 г. по н.о.х.д. № 1347/2020 г. на СГС. С нея подсъдимата М. Т. Р. е призната за виновна за даване на подкуп – 20 лева, на длъжностни лица в качеството им на полицейски органи – Ж. Б. К. и Д. Е. Г., заемащи длъжността „старши полицаи“ в сектор „Охранителна полиция“ към 8 РУ – СДВР, за да не извършат действие по служба, а именно – да преустановят започнатата спрямо нея полицейска проверка и да не бъдат предприети действия за сваляне на регистрационните номера и прекратяване на регистрацията на лек автомобил – престъпление по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК, поради което ѝ е наложено наказание „пробация“ със следните пробационни мерки: „задължителна регистрация по настоящ адрес“ – явяване и подписване пред пробационен служител два пъти седмично за срок от 1 година; „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от 1 година; „включване в курсове за професионална квалификация, програми за обществено въздействие“ за срок от 1 година.

В жалбата се съдържа молба за намаляване на размера на наложените пробационни мерки.

С Решение № 73/17.05.2021 г. ВКС реши: Остава в сила Решение № 315/15.12.2020 г., постановено от САС по в.н.о.х.д. № 842/2020 г.

Наложени наказания:

- М. Т. Р. – „пробация“ със следните пробационни мерки: „задължителна регистрация по настоящ адрес“ – явяване и подписване пред пробационен служител два пъти седмично за срок от 1 година; „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от 1 година; „включване в курсове за професионална квалификация, програми за обществено въздействие“ за срок от 1 година.

10. н. д. № 117/2021 г., II н. о., докладчик: Татяна Кънчева, чл. 304а от НК

Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимата В. П. Б. срещу решението от 09.11.2020 г. по в.н.о.х.д. № 360/2020 г. на Апелативен съд – Пловдив.

С присъда по н.о.х.д. № 8/2019 г. на Окръжен съд – Пазарджик В. П. Б. е призната за виновна в това, че на 16.05.2018 г. на АМ – Тракия направила опит да даде подкуп, представляващ парична облага – пари на стойност 20 лв., на длъжностни лица – полицейски органи, за да не извършат действие по служба – да прекратят проверка, без да ѝ съставят АУАН за установеното нарушение като водач на МПС и без да ѝ връчват издаден електронен фиш за нарушение по ЗДвП, с който ѝ е наложена „глоба“ в размер на 400 лева, като престъплението е останало недовършено по независещи от нея причини, поради което и на основание по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК вр. чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ и ал. 3 от НК вр. чл. 42а от НК вр. чл. 43б, ал. 1 и ал. 2 от НК е осъдена на пробация с пробационни мерки „задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от 1 година при периодичност на явяване два пъти седмично и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от 1 година.

С оспореното въззивно решение първоинстанционната присъда е потвърдена.

В жалбата са посочени всички касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК, като е акцентирано на същественото нарушение на процесуалните правила. Основното искане е за отмяна на атакувания съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане.

С Решение № 80/26.05.2021 г. ВКС реши: Оставя в сила Решение № 260039/09.11.2020 г. на Пловдивския апелативен съд, постановено по в.н.о.х.д. № 360/2020 г.

Наложени наказания:

- В. П. Б. – „пробация“ със следните пробационни мерки: „задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от 1 година при периодичност на явяване два пъти седмично и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от 1 година.

11. н. д. № 216/2020 г., II н. о., докладчик: Петя Шишкова, чл. 212, ал. 1, пр. 1 от НК

Делото е образувано по касационни жалби от подсъдимите В. К. и К. К., от защитниците на подсъдимите Д. А., В. К., С. К., В. Ц., В. Й., Н. К. и Ц. Й., както и по касационна жалба от гражданския ищец – Държавната агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ (ДАДРВЗ), срещу решението от 07.08.2019 г. по в.н.о.х.д. № 94/2019 г. на САС.

С присъда от 10.03.2017 г. по н.о.х.д. № 894/2008 г. на Софийския градски съд:

- М. П. е признат за виновен за ръководене в периода октомври 2003 г. – април 2004 г. на организирана престъпна група (трайно сдружение на лицата В. К., Д. А., Ц. Й., К. К., В. Й. и Н. К., формирано с цел съгласувано извършване в страната на престъпления по чл. 212, ал. 1, пр. 1 от НК – чрез използване на документи с невярно съдържание да получат без правно основание чуждо движимо имущество, собственост на Републиканския бюджет, с намерение да го присвоят, с цел набавянето на имотни облаги за фирми, като ръководенето на групата се изразява в даване на указания и координиране действията на участниците в престъпната група за фиктивно възстановяване на количества пшеница по договори за продажба чрез замяна в бази, различни от изрично указаните от ДАДРВЗ. Наложено му е наказание от 3 години „лишаване от свобода“, признат е за невиновен и е оправдан за престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 5 вр. чл. 209, ал. 1, пр. 1 от НК (измама в големи размери);

- В. К., К. К., В. Й., Ц. Й., Д. А. и Н. К. са признати за виновни за участие в организирана престъпна група – престъпление по чл. 321, ал. 2 от НК, за виновни за извършени самостоятелно (като извършители) престъпления по чл. 212, ал. 4, пр. 1 вр. ал. 1, пр. 1 от НК, като по отделно на всеки от подсъдимите е наложено общо наказание от 3 години „лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 5 години;

- С. К. е признат за виновен за това, че в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – председател на ДАДРВЗ, извършил престъпление по служба (чл. 282, ал. 3 вр. ал. 2, пр. 1 и пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК), като му е наложено общо наказание от 3 години „лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 5 години;

- В. Ц. е признат за виновен за това, че в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – главен директор на главна дирекция в ДАДРВЗ, умишлено улеснил извършителя С. К., извършил престъпление по служба (чл. 282, ал. 3 вр. ал. 2, пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 4, пр. 4 вр. чл. 26 от НК). В. Ц. е признат за невиновен и е оправдан за това да е извършил престъпление по чл. 219, ал. 4, пр. 1 вр. ал. 1, пр. 2 от НК, като му е наложено общо наказание от 3 години „лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 5 години.

С присъдата е уважен частично гражданският иск, предявен от ДАДРВЗ срещу подсъдимите С. К. и В. Ц. Отхвърлен е изцяло гражданският иск, предявен от „БГ СНАКС“ ООД – гр. Пловдив, срещу подсъдимия М. П.

С въззивното решение на САС е изменена първоинстанционната присъда, като: по отношение на М. П. присъдата е отменена и е прекратено наказателното производство по повдигнатите обвинения на основание чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК; по отношение на В. К., К. К., В. Й., Ц. Й., Д. А. и Н. К. присъдата е отменена в частта, в която са осъдени за престъпление по чл. 321, ал. 2 от НК и наказателното производство е прекратено на основание чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК; отменено е приложението на чл. 23, ал. 1 от НК за В. К., К. К., В. Й., Д. А. и Н. К.; по отношение на С. К. е отменена присъдата и наказателното производство е прекратено по повдигнатите обвинения на основание чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК; по отношение на В. Ц. присъдата е изменена, като е приложен закон за давността, а наложените наказания са отменени. В останалата част присъдата е потвърдена.

С Решение № 120/16.06.2021 г. ВКС реши: Отменя Решение № 341 от 07.08.2019 г., постановено по в.н.о.х.д. № 94/2019 г. по описа на Софийския апелативен съд, в частта, с която подсъдимите С. Н. К. и В. Г. Ц. са признати за виновни в осъществяването на престъпления по чл. 282, ал. 3 вр. ал. 2, пр. 1 и пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (за К.) и във вр. с чл. 20, ал. 4 от НК (за Ц.), като на основание чл. 304 вр. чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК ги признава за невиновни и ги оправдава по така повдигнатите обвинения.

Отменя решението в гражданско-осъдителната част, като отхвърля изцяло предявените на основание чл. 45 от ЗЗД граждански иски от ДАДРВЗ срещу С. Н. К. за сумите от: 699 932,48 лв.; 825 000 лв.; 726 000 лв.; 742 500 лв.; 131 250 лв.; 175 000 лв.; 701 250 лв.; 742 500 лв.; 742 500 лв. и 262 500 лв., представляващи обезщетение за претърпени имуществени вреди, като неоснователни, както и в частта досежно присъдените в тежест на С. Н. К. държавна такса и разноски по делото.

Отменя решението в гражданско-осъдителната част, като отхвърля изцяло предявените на основание чл. 45 от ЗЗД граждански иски от ДАДРВЗ срещу В. Г. Ц. за сумите от: 699 932,48 лв.; 825 000 лв.; 726 000 лв.; 742 500 лв.; 131 250 лв.; 175 000 лв.; 701 250 лв.; 742 500 лв.; 742 500 лв. и 262 500 лв., представляващи обезщетение за претърпени имуществени вреди, като неоснователни, както и в частта досежно присъдените в тежест на В. Г. Ц. държавна такса и разноски по делото.

Отменя решението в частта, с която подсъдимите В. Н. К., К. Г. К., В. Р. Й., Ц. П. Й., Д. Х. А. и Н. Н. К. са признати за виновни в извършване на престъпления по чл. 212, ал. 4, пр. 1 вр. ал. 1, пр. 1 НК, и връща делото за ново разглеждане на въззивния съд от стадия на съдебното заседание.

Оставя в сила решението в останалата му част.

12. н. д. № 860/2020 г., III н. о., докладчик: Лада Паунова, чл. 206 от НК

Делото е образувано по жалби на подсъдимите Л. А. Б. и М. Б. А. срещу решението от 11.08.2020 г. по в.н.о.х.д. № 283/2019 г. на Апелативен съд – Пловдив.

С присъда от 05.03.2019 г. по н.о.х.д. № 539/2016 г. на Окръжен съд – Пазарджик Л. А. Б. е признат за виновен за това, че в периода от 03.12.2009 г. до 08.04.2010 г. в гр. Пазарджик, при условията на продължавано престъпление, противозаконно е присвоил чужда движима вещ – паричната сума от 144 550,79 лв., собственост на Община Ракитово, която владее, след като сумата му била преведена по негова молба, по посочени от него банкови сметки, като е изтеглил получената сума на каса в банков клон и обсебването е извършено в особено големи размери и представлява особено тежък случай. На основание чл. 206, ал. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 54 вр. чл. 36 от НК му е наложено наказание от 5 години „лишаване от свобода“. На основание чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК подсъдимият е лишен от право да упражнява адвокатска професия за срок от 5 години. Признат е за невиновен и е оправдан по обвинението по чл. 217, ал. 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. Подсъдимият М. Б. А. – общински съветник в Общински съвет – гр. Ракитово, е признат за виновен в това, че на 28.10.2011 г. в гр. Пазарджик, в качеството си на длъжностно лице – временно изпълняващ длъжността кмет на Община Ракитово, не е положил достатъчно грижи за ръководенето на изпълнителната дейност на общината и възложената му работа и от това е настъпила значителна щета за Община Ракитово в размер на 76 454,58 лв., като деянието е извършено умишлено и не съдържа признаците на по-тежко престъпление. На основание чл. 219 вр. чл. 54 вр. чл. 36 и чл. 37, ал. 1, т. 6 от НК е осъден на 2 години „лишаване от свобода“, лишен е и от право да заема обществена длъжност – общински съветник, за срок от 3 години.

С въззивното решение е изменена присъдата в наказателно-осъдителната част: намалено е наложеното на Л. А. Б. наказание за извършеното престъпление по чл. 206, ал. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК с приложение на чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК от 5 на 4 години „лишаване от свобода“. Първоинстанционната присъда е потвърдена в останалата част.

В касационната жалба на Л. А. Б. са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от НПК – нарушения на процесуалните правила и на материалния закон, както и явна несправедливост на наложеното наказание. Прави се искане за отмяна на обжалваното въззивно решение, ако не се намерят основания за връщане на делото за изправяне на неотстраними съществени процесуални нарушения, да се признае Л. А. Б. за невиновен в извършване на вмененото му престъпление по чл. 206, ал. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. В алтернатива се отправя молба за намаляване на наложените наказания, като за наказанието „лишаване от свобода“ се приложи чл. 66 от НК.

Всички касационни основания са заявени и от М. Б. А. Отправят се искания за отмяна на присъдата и въззивното решение и във връзка с чл. 24, ал. 1, т. 1, пр. 2 от НПК – оправдаване на подсъдимия, в алтернатива: в случай че са допуснати отстраними съществени процесуални нарушения – връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на окръжния или апелативния съд, във връзка с касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК – прилагане на закон за по-леко наказуемо престъпление по чл. 219, ал. 1 от НК, във връзка с касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК – намаляване размера на наложеното наказание с оглед изключително по своя характер смекчаващо обстоятелство и приложение на чл. 66 от НК.

С Решение № 198/17.06.2021 г. ВКС реши: Изменява Решение № 123 от 11.08.2020 г. по в.н.о.х.д. № 283/2019 г. по описа на Пловдивския апелативен съд, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК отлага изпълнението на наложеното на подсъдимия М. Б. А. за извършено престъпление по чл. 219, ал. 3, ал. 1 от НК наказание 2 години „лишаване от свобода“ за изпитателен срок от 3 години, считано от влизане на присъдата в сила. Остава в сила решението в останалата му част.

Наложени наказания:

- М. Б. А. – 2 години „лишаване от свобода“ с изпитателен срок от 3 години и „лишаване от право да заема обществена длъжност – общински съветник“ за срок от 3 години;

- Л. А. Б. – 4 години „лишаване от свобода“ и „лишаване от право да упражнява адвокатска професия“ за срок от 5 години.

13. н. д. № 441/2021 г., П н. о., докладчик: Бисер Троянов, чл. 304а от НК

Делото е образувано по протест срещу присъдата от 22.10.2020 г. по в.н.о.х.д. № 456/2020 г. на Софийския апелативен съд.

С присъда от 20.12.2019 г. по н.о.х.д. № 2886/2019 г. СГС признава подсъдимия В. Й. Б. за виновен за това, че на 13.05.2017 г. в гр. София, в сградата на 5 РУ – СДВР, при задържане за срок от 24 часа на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, след извършения личен обиск на основание чл. 80 от ЗМВР и установена сума в размер на 1522 лв., предложил подкуп на полицаи в група „Охрана на обществения ред“ на Сектор „Охранителна полиция“ при 5 РУ – СДВР, за да не извършат действие по служба – да не съставят акт за установяване на административно нарушение и да не го задържат за срок от 24 часа, като им казал да вземат парите в размер на 1522 лв. – престъпление по чл. 304а, пр. 1 вр. чл. 304, ал. 1 от НК, поради което и на основание чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК му е наложено наказание „пробация“ със следните пробационни мерки: „задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от 6 месеца два пъти седмично и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от 6 месеца, както и наказание „глоба“ в размер на 500 лв.

С атакувания съдебен акт първоинстанционната присъда е отменена и вместо нея е постановена нова, с която подсъдимият е признат за невиновен и оправдан по повдигнатото му обвинение по чл. 304а, пр. 1 вр. чл. 304, ал. 1 от НК.

С касационния протест са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, като се иска отменяване на оправдателната присъда на САС и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

С Решение № 60111/22.06.2021 г. ВКС реши: Отменя въззивна присъда № 1022 от 22.10.2020 г. по в.н.о.х.д. № 456/2020 г. по описа на Софийския апелативен съд и връща делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на същия съд, от стадия на съдебното заседание.

14. н. д. № 384/2021 г., I н. о., докладчик: Деница Вълкова, чл. 202 от НК

Делото е срещу подсъдимите З. П. Й. и Й. И. Й. за извършено длъжностно присвояване в големи размери от З. П. Й. и съзнателно сключена неизгодна сделка (от която е произлязла значителна вреда) от Й. И. Й.

Касационното производство е образувано по протест срещу новата въззивна присъда от 21.01.2021 г. по в.н.о.х.д. № 391/2020 г. на Апелативен съд – Варна.

С присъда от 30.09.2020 г. по н.о.х.д. № 397/2019 г. на Окръжен съд – Шумен подсъдимата З. П. Й. е призната за виновна в извършването на престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1, т. 1 вр. чл. 201 от НК за това, че в качеството си на длъжностно лице – член на СД и представляващ „ЛИДА“ АД – гр. Шумен, присвоила вещи, собственост на дружеството, връчени ѝ в това ѝ качество да ги пази и управлява, като за целта съзнателно сключила неизгодна сделка и присвоената сума е в големи размери.

Със същата присъда подсъдимият Й. И. Й. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 220, ал. 1 от НК за това, че в качеството си на длъжностно лице – член на СД и представител на „ЛИДА“ АД, съзнателно сключил неизгодна сделка, като от това произлязла значителна вреда за „ЛИДА“ АД.

С въззивната присъда на Апелативен съд – Варна първоинстанционната присъда е изцяло отменена на основание чл. 336, ал. 1, т. 3 от НПК, като вместо това и двамата подсъдими са признати за невиновни и оправдани в извършването на престъпленията, за които са им повдигнати обвинения.

В касационния протест са заявени касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния и процесуалния закон, като се иска отмяна на въззивната присъда и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивната инстанция.

С Решение № 115/30.06.2021 г. ВКС реши: Отменя въззивна присъда по в.н.о.х.д. № 391/2020 г. на Апелативен съд – Варна, с която е отменена присъда по н.о.х.д. № 397/2019 г. на Окръжен съд – Шумен, и връща делото за ново разглеждане от друг състав на Варненския апелативен съд от стадия на заседанието по чл. 327 от НПК.

15. н. д. № 428/2021 г., III н. о., докладчик: Блага Иванова, чл. 282, ал. 2 – 5 от НК

Делото е образувано по жалба на С. Д. М. срещу решението на Варненския апелативен съд по в.н.о.х.д. № 170/2020 г., с което е изменена присъда на Окръжен съд – Добрич по н.о.х.д. № 300/2017 г., като е прието, че неизпълнението на служебните задължения се отнася до следните разпоредби: чл. 34, ал. 8 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи, чл. 4, ал. 1 и чл. 4, ал. 2, т. 2 от Правилника за прилагане на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи, чл. 3, т. 3 и чл. 4 от Устройствения правилник на областните дирекции „Земеделие“, а присъдата е потвърдена в останалата част.

С присъдата жалбоподателят е признат за виновен в това, че в периода от 13.11.2009 г. до 30.09.2013 г. в гр. Добрич, в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – директор на Областната служба „Земеделие“ – гр. Добрич, с цел да набави облага за друго (за търговски дружества „Митев“ ЕООД – гр. Добрич и „Макситур Бряг на изгрева“ АД – гр. Варна), не е изпълнил служебните си задължения по чл. 4, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи, чл. 4, ал. 2, т. 2 от същия нормативен акт, т. 5.3 от длъжностната характеристика за длъжността „директор на Областна дирекция „Земеделие“ и в резултат от неговото бездействие по служба са могли да настъпят немаловажни вредни последици. На основание чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 и чл. 54 от НК са му наложени следните наказания: 3 години „лишаване от свобода“, отложено по реда на чл. 66 от НК за срок от 5 години, и „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност“ за срок от 5 години.

С Решение № 60111/13.07.2021 г. ВКС реши: Изменя решение на Варненския апелативен съд № 260010/05.02.2021 г. по в.н.о.х.д. № 170/2020 г., като го отменя в частта относно приложението на чл. 34, ал. 8 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи, чл. 3 от Закона за опазване на земеделските земи, чл. 3, т. 3 и чл. 4 от Устройствения правилник на областните дирекции „Земеделие“. Остава в сила решението в останалата част.

Наложени наказания:

- С. Д. М. – 3 години „лишаване от свобода“, отложено за срок от 5 години, и „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност“ за срок от 5 години.

16. н. д. № 32/2020 г., III н. о., докладчик: Лада Паунова, чл. 202 от НК

Делото е образувано по касационна жалба от подсъдимия Р. А. Х. и неговия защитник срещу решението от 04.12.2019 г. по в.н.о.х.д. № 201/2019 г. на Апелативен съд – Варна.

С присъда от 31.10.2016 г. по н.о.х.д. № 393/2016 на Окръжен съд – Русе подсъдимият Р. А. Х. е осъден за четири престъпления, извършени от него в качеството му на длъжностно лице – кмет на Община Ветово. Първото е по чл. 202, ал. 1, т. 1 от НК (при условията на продължавано престъпление) – присвояване на поверени му да управлява чужди пари, като за улесняването му извършил друго престъпление, за което не се предвижда по-тежко наказание, като от това са произлезли значителни вреди за

Община Ветово, за което му е наложено наказание 3 години „лишаване от свобода“, „лишаване от право да заема ръководна държавна и обществена длъжност“ за срок от 5 години и „лишаване от право да упражнява професии, свързани с пазене или управление на чужди пари, вещи или други ценности“ за срок от 5 години. Второто е по чл. 220, ал. 1 от НК – сключване на неизгодна сделка, от която са произлезли значителни вреди за Община Ветово в размер на 28 311,36 лева, за което му е наложено наказание 3 години „лишаване от свобода“ и „лишаване от право да заема ръководна държавна и обществена длъжност“ за срок от 5 години. Третото – по чл. 219, ал. 1 от НК – безстопанственост, от която са последвали значителни щети за Община Ветово в размер на 61 933,30 лева, за което му е наложено наказание 1 година „лишаване от свобода“ и глоба от 1500 лв. Четвъртото – по чл. 282, ал. 1 от НК – длъжностно престъпление, за което му е наложено наказание 2 години „лишаване от свобода“. За всички престъпления на основание чл. 23, ал. 1 от НК е определено едно общо наказание – 3 години „лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 5 години. Към него са присъединени наказанията: „лишаване от право да заема ръководна държавна и обществена длъжност“ за срок от 5 години, „лишаване от право да упражнява професии, свързани с пазене или управление на чужди пари, вещи или други ценности“ за срок от 5 години и „глоба“ в размер на 1500 лв. Подсъдимият е осъден да заплати на Община Ветово сумата от 98 966,54 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди.

С обжалваното решение на Апелативен съд – Варна е изменена присъдата, като е приложен закон за по-леко наказуемо престъпление и деянието е преквалифицирано от такова по чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК в такова по чл. 220, ал. 1 от НК. На основание чл. 220, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 54 от НК на подсъдимия е наложено наказание от 1 година „лишаване от свобода“, отложено с изпитателен срок от 3 години. Със същото решение е намален размерът на наложеното наказание „лишаване от право да заема ръководна държавна и обществена длъжност“ от 5 на 3 години, а в частта, с която е наложено наказание по чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК – лишаване от право да упражнява дадена професия, присъдата е отменена. С въззивното решение е намалено и присъденото обезщетение от 98 966,54 лв. на 67 995,96 лв. Присъдата е потвърдена в останалата част.

Настоящото касационно производство е трето по реда си, след като ВКС се е произнесъл с Решение № 213 по к.н.д. № 813/2017 г. и с Решение № 267 по к.н.д. № 1029/2018 г.

С жалбата се иска отмяна на въззивния съдебен акт в наказателната част и оправдаване на подсъдимия, както и отмяна на частта, с която съдът се е произнесъл по гражданския иск.

С решение № 193/18.08.2021 г. ВКС реши: Отменя Решение № 167/2019 г. по в.н.о.х.д. № 201/2019 г. на Варненския апелативен съд в частта, в която подсъдимият Р. А. Х. е признат за виновен за това, че в периода 31.07.2007 г. – 03.07.2008 г., в качеството си на длъжностно лице, кмет на Община Ветово, при условията на продължавано престъпление, съзнателно сключил 7 неизгодни сделки с П. Б. и от това е произлязла значителна вреда за Община Ветово в размер на 6062,66 лв. и на основание чл. 220, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 и чл. 54 от НК е осъден на 1 година „лишаване от свобода“, отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК с изпитателен срок от 3 години, и на 3 години „лишаване от право да заема ръководна държавна и обществена длъжност“ по чл. 37, ал. 1, т. 6 от НК. На основание чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК оправдава подсъдимия Р. А. Х. за това да е извършил престъпление по чл. 220, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. Изменя същото решение, като намалява размера на присъденото на Община Ветово обезщетение от 67 995,96 лв. на 61 933,30 лв. и на държавната такса от 2720 лв. на 2477,33 лв. Остава в сила решението в останалата му част.

17. н. д. № 693/2021 г., I н. о., докладчик: Татяна Грозданова, чл. 304а от НК

Делото е образувано по касационна жалба на А. О. А. срещу въззивно решение № 18 от 07.06.2021 г. по в.н.о.х.д. № 233/2021 г. на Апелативен съд – Пловдив, с което е потвърдена присъда от 29.03.2021 г. по н.о.х.д. № 99/2021 г. на Окръжен съд – Стара Загора. С нея А. О. А. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК (даване на подкуп на длъжностно лице – полицейски орган) и осъден на 4 месеца „лишаване от свобода“.

В касационната жалба се изтъкват доводи за явна несправедливост на наложеното наказание, като се прави искане да се измени решението на Апелативен съд – Пловдив и да се приложи чл. 55, ал. 1, т. 2 от НК, като се наложи наказание „пробация“.

С решение № 60171/18.11.2021 г. ВКС реши: Остава в сила Решение № 18/07.06.2021 г., постановено по в.н.о.х.д. № 233/2021 г. на Апелативен съд – Пловдив.

Наложени наказания:

- А. О. А. – „лишаване от свобода“ в размер на 4 месеца.

18. н. д. № 707/2021 г., II н. о., докладчик: Надежда Трифонова, чл. 304 от НК

Делото е образувано по протест срещу решението от 19.05.2021 г. по в.н.о.х.д. № 84/2021 г. на Апелативен съд – Велико Търново, с което е потвърдена присъда от 09.11.2020 г. по н.о.х.д. № 277/2020 г. на Окръжен съд – Русе. С нея подсъдимият А. Т. К. е признат за невиновен в това, че на 01.08.2019 г., 02.08.2019 г. и 30.09.2019 г. в гр. Русе на три пъти в условията на продължавано престъпление предложил дар – парична сума от 1000 до 5000 лв., на длъжностно лице – Т. Р. А., в качеството ѝ на системен оператор в Група „Регистрация и отчет на пътни превозни средства и собствениците им и водачи“ в Сектор „Пътна полиция“ към Отдел „Охранителна полиция“ към ОД на МВР – Русе, за да наруши служебните си задължения, като обработи и въведе в АИС неверни данни, различаващи се от данните от входящите документи по административнонаказателна преписка – неверен регистрационен номер на моторното превозно средство, с което е извършено административното нарушение, или невярно място на извършване на административното нарушение, което да доведе до недействителност на наказателното постановление и отмяната му от съда, поради което и на основание чл. 304 от НПК съдът го оправдава по повдигнатото обвинение за осъществен състав на престъпление по чл. 304, ал. 2 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК.

С касационния протест са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, като се иска отмяна на атакуваното решение и връщане на делото за ново разглеждане.

С Решение № 60165/08.12.2021 г. ВКС реши: Остава в сила въззивно решение № 58 от 19.05.2021 г. на Великотърновския апелативен съд по в.н.о.х.д. № 84/2021 г.

19. н. д. № 818/2021 г., I н. о., докладчик: Ружена Керанова, чл. 311 от НК

Делото е образувано по касационна жалба на К. К. В. срещу присъда от 27.05.2021 г. по в.н.о.х.д. № 28/2021 г. на Окръжен съд – Кюстендил.

С присъда от 31.08.2020 г. по н.о.х.д. № 1532/2017 г. на Районен съд – Кюстендил К. К. В. е оправдан и признат за невиновен за извършено престъпление по чл. 311, ал. 1, пред. 1 от НК.

Първоинстанционната присъда е изменена с присъдата на Окръжен съд – Кюстендил, като подсъдимият е признат за виновен в това, че на ГКПП – Гюешево, като длъжностно лице в кръга на службата си – старши инспектор в Агенция „Митници“, съставил официален документ, с който удостоверил неверни обстоятелства, като с личната си смарт карта „Електронен подпис“ въвел в „Регистър на празните превозни средства при влизане в Р България“ МПС с превозвана стока транзит за Румъния като празно транспортно средство с цел да бъде използван този документ като доказателство за тези обстоятелства, за да бъде избегнато поставянето на

превозваната стока под съответния митнически режим, поради което и на основание чл. 311, ал. 1, пред. 1, чл. 54 и чл. 37, ал. 1, т. 6 от НК са му наложени наказания „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, чието изпълнение е отложено за изпитателен срок от 3 години, и „лишаване от право да заема държавна длъжност в Агенция „Митници“ за срок от 1 година.

В жалбата се съдържа молба за отмяна на присъдата на Окръжен съд – Кюстендил, алтернативно – връщане на делото за ново разглеждане или намаляване на наложеното наказание и отмяна на наказанието по чл. 34 от НК.

С Решение № 60203/15.12.2021 г. ВКС реши: Отменя Присъда № 260010/27.05.2021 г. на Окръжен съд – Кюстендил, постановена по в.н.о.х.д. № 28/2021 г., освен в частта, с която е потвърдено оправдаването на подсъдимия К. К. В. по обвинението по чл. 310, ал. 1, пр. 1 вр. чл. 308, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. Връща делото за ново разглеждане в отменената част на въззивния съд от друг състав от стадия на съдебното заседание.